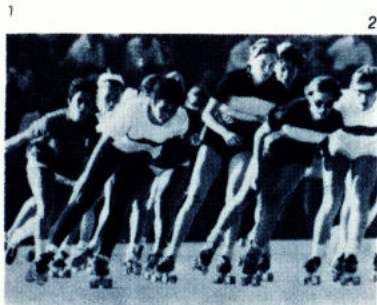

KOTURALJKANJE:

1. umjetničko:
2. brzinsko

KOTURALJKA za umjetničko koturaljkanje

koturaljkanje, vještina kretanja pomoću koturaljki po ravnim, glatkim i tvrdim površinama (beton, asfalt, plastika, drvo). Razvilo se kao nadomjestak klizanju, kada se, zbog kratkoće zimske sezone, klizalo samo na prirodnom ledu; ima mnogo zajedničkog s klizanjem, pa su se zato i razvili slični sportovi kao što su: umjetničko koturaljkanje, brzinsko koturaljkanje i hokej na koturaljkama.

koturaljkaški derbi, ekshibiciono natjecanje na koturaljkama između dviju ekipa sa po pet muških i pet ženskih članova; održava se na drvenoj stazi, eliptičnog oblika, dužoj 70 m. Muškarci obiju ekipa startaju istovremeno, a nešto kasnije se u natjecanje uključuju i žene. Pri prolazu natjecatelja kroz cilj u svakoj rundi boduju se najbolje plasirani, odn. najbolje plasirane. Natjecanje traje 12 min i pobjeđu ekipa koja na kraju sakupi više bodova. Pri prolazu stazom nije dozvoljeno udaranje i saplitanje protivnika, međutim, u nastojanju da se što prije prođe ciljem dozvoljeno je protivnika odguravati tijelom (najčešće ramenom). Natjecanja u k.d. održavaju se od 1930 samo u SAD.

koturaljke, [1] hokej na koturaljkama, umjetničko koturaljkanje: oprema natjecatelja; jedna k. sastoji se od metalne ploče, koja na donjem dijelu u visini prstiju i pete ima dvije osovine povezane po sredini uzdužnom osovinom. Četiri kotača s kugličnim ležajevima i vanjskim dijelom izrađenim od gume, drva ili plastike, montirani su na osovine. Na prednjem dijelu k. nalazi se

gumeni čep, koji služi za odraz pri skokovima, kao i za izvođenje pirueta i drugih elemenata slobodnog koturaljkanja. K. su vijcima pričvršćene za potplat cipele; [2] brzinsko koturaljkanje: nešto lakša i niža oprema natjecatelja od one za umjetničko koturaljkanje; naprijed nema čepova, a kotači su nešto manji.

Koturović, Ljubiša (1924). liječnik specijalist za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju. izvanredni profesor Fakulteta za fizičko vaspitanje u Beogradu za predmet kineziterapija. Bio član Sekretarijata Udruženja liječnika sportske medicine Jugoslavije, IO Sekcije za sportsku medicinu Srpskog lekarskog društva, Zdravstvenih komisija SOFKJ, SOFK Srbije i Košarkaškog saveza Jugoslavije, Kadrovske komisije SOFKJ; član Stručnog savjeta Košarkaškog saveza Jugoslavije; liječnik jugosl. sportaša na OI 1964 u Tokiju. Član je Redakcije časopisa Sportska praksa. Predavač na brojnim seminarima za sp. liječnike, pedagoge tjel. odgoja, trenere i prednjake. Objavio niz radova iz oblasti sp. medicine, prvenstveno liječenja i rehabilitacije povreda u sportu i u vezi s tjel. deformitetima školske djece i sportaša. Dobitnik brojnih priznanja i nagrada te Majske nagrade Saveza organizacija za fizičku kulturu SR Srbije (1963).

kouchigari (jap.; malo unutrašnje izbijanje), džudo: nožno bacanje u kojem napadač, povukavši svoju nogu između protivnikovih nogu, stopalom izbija protivnikovu nogu kod pete te istodobno rukama i tijelom gura protivnika na leđa. Često se koristi u borbi za uznemiravanje protivnika.

Kovács, Pál (1912), mađ. reprezentativac u mačevanju; pobjednik u borbi sabljom na OI: 1936 i 1948 ekipno, 1952 pojedinačno i ekipno te 1956 i 1960 ekipno.

Kovács, Stefan (1920), rum. nogometni trener; u mladim danima igrao nogomet za CA Oradea, FC Olimpie (Charleroi, Belgija), CFR (Turnu Severin), Ferar i Universitatea (oba Cluj); poslije 1948 djeluje kao trener. Između brojnih ekipa trenirao reprezentaciju Rumunjske, FC Steaua (Bukurešt) s kojim je osvojio tri puta nac. prvenstvo i jednom Kup Rumunjske. Zatim je bio dvije god. trener FC Ajax (Amsterdam) i u to vrijeme osvojio 2 puta prvenstvo Nizozemske i Evropski kup nac. prvaka (1972 i 1973). Poslije toga godinu dana je trener reprezentacije Francuske, a zatim se vraća

na dužnost saveznog kapetana reprezentacije Rumunjske.

Kovač, Andraš (1926–76), sp. radnik u stolnoteniskim i nogometnim organizacijama federacije, SAPV i Novog Sada; predsjednik FK Novi Sad (1970–75), Pokrajinskog Stolnoteniskog saveza Vojvodine i STK Vojvodina (Novi Sad). Dobitnik specijalne zlatne plakete NSJ.

Kovač, Hela (1911), tenisačica, prvakinja Jugoslavije 1934–37 i 1939; članica Akademskog teniskog kluba (Zagreb); pobjednica na Međunarodnom prvenstvu Jugoslavije 1936–37.

Kovač, Jovan (1938), docent Instituta fizičke kulture u Novom Sadu; 1979 obranio doktorsku disertaciju: »Ispitivanje stepena ispoljene mišićne sile različitog intenziteta kompleksnom elektromiografskom, dinamografskom i goniografskom metodom«. Predsjednik Komisije za fizičko i zdravstveno vaspitanje Prosvetnog saveta SAP Vojvodine; delegat u Pokrajinskom SIZ fizičke kulture (1979), član Stručnog saveta Rukometnog saveza Vojvodine (1978 i 1980). Igrao rukomet u RK Radnički (Beograd), te RK Vojvodina i RK Železničar (Novi Sad). Napisao brojne stručne i naučne radove.

Kovač, Stevan (1914), trgovački zastupnik u Somboru; sp. radnik, savezni nogometni sudac i instruktor (1964–75). Igrao nogomet i stolni tenis. Jedan je od osnivača i dugogodišnji predsjednik Zbora nogometnih sudaca u Somboru, član i potpredsjednik Saveza nogometnih sudaca Vojvodine. Član Stručnog savjeta Saveza nogometnih sudaca Vojvodine i Sombora. Član FK Radnički (Sombor); bio selektor reprezentacije Fudbalskog saveza područja Sombora. Dobitnik Nagrade »Jovan Mikić-Spartak« SOFK Vojvodine (1978).

Kovačević, Borko (1912–78), predsjednik Društva za sportsku rekreaciju i fizički odgoj Partizan u Kotoru; trener i predsjednik Plivačkog i vaterpolo kluba Kotor. Zaslužan za razvoj sporta kod gluhoonijeme omladine.

Kovačević, Ivica (1904), trgovački pomoćnik; boksač; bio član TAK Herkules (Zagreb). Pobjednik na PJ u velter kategoriji (1925–28). Od 1930 do 1952 bio je trener zagrebačkih bokserskih klubova (Makabi, Herkules, Sparta, Croatia, Dinamo, Jedinstvo i Milicionar). Poslije 1960 radio kao funkcionar u kuglačkom sportu Zagreba.

Kovačević, Milan (1915), novinar, sp. radnik; prije II svj. rata aktivni atletičar i tehn. referent Jugoslavenskog lakotletskog saveza; suradnik i urednik u Ilustrovanim sportskim novinama u Zagrebu (1936–41). Poslije Oslobođenja djeluje u republičkim i savezним forumima organizacija za f. k. u Beogradu; potpredsjednik Atletskog saveza Jugoslavije i predsjednik Atletskog saveza Srbije; jedan od gl. urednika lista Naš sport (1946–47); urednik Sporta; komentator Radio-Beograda, prvi urednik sp. rubrike TV Beograd (1957–66). Dobitnik Majske nagrade Saveza organizacija za fizičku kulturu Srbije (1962) i Nagrade za životno djelo »Moša Pijade« Saveza novinara Jugoslavije (1974).

Kovačević, Radomir (1954), reprezentativac u džudu, član DŽK Rakovica (Beograd), zašlužni sportaš Jugoslavije. Na PE 1976, PS 1979 i OI 1980 osvojio bronzane medalje u apsolutnoj kategoriji.

Kovačević, Vjekoslav (1903), rudarski inž.; sok. i sp. radnik. Bio vježbač, prednjak i načelnik Sokolskog društva u Tuzli, a 1931–34 načelnik Sokolske župe Tuzla. Uz programe vježbanja, u sok. organizacije uveo planinarenje i skijanje (zaslužan za izgrad-

KOTURALJKAŠKI DERBI

